

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 850/2015
29.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Д.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.397/14 од 23.02.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 79/15 од 20.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Д.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.397/14 од 23.02.2015. године и Вишег суда у Лесковцу Кж 79/15 од 20.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К бр.397/14 од 23.02.2015. године окривљени Д.Н. оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени у остављеном року не плати изречену новчану казну иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један казне затвора.

Истом пресудом обавезан је окривљени Д.Н. да суду на име судског паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећени С.С. ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу сходно члану 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж 79/15 од 20.04.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Д.Н., а пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.397/14 од 23.02.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Д.Н. без навођења законског основа и без стављања предлога.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног Д.Н. је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да окривљени Д.Н. захтев за заштиту законитости поднео лично, што није у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, Врховни касациони суд је поднети захтев оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**